

EYLÜL’LE GELEN

Eylül sayımızla bir kez daha sizlere merhaba diyoruz.

Zamanın tekrarı yoktur, bilirsiniz. Hayatın da. Sessizce ya da gürültüyle akıp gider yanınızdan. Bir an önceye geri döndüremezsiniz. Parçalara böldüğümüz zaman dilimleri; yıllar, mevsimler, aylar, haftalar, günler de öyle. Geçip giderler, tutamazsınız.

Aylar var ki geçip gitmeyen sözcükler kesiyor önümüzü. Bilincimizden ve belleğimizden sökülmüş atamadığımız ölümcül kelimeler: acı, ağrı, bungi, ateş, yangın, sel, kan, ölüm, cinnet...uzayıp gidiyor kelimeler. Ne kadar hayata karşı sözcük varsa hepsi.

Güncelin yakıcı, yaralayıcı diliyle konuşmak istemesek de bir yerlerden sirayet ediyor cümlelerimize. Kaçamıyoruz bundan. Kuşkusuz, yaşadıklarımız, maruz kaldıklarımız belirliyor dilimizi de düşüncemizi de.

Oysa asıl olan hayat. Hayatımız.

Şiirin, öykünün, yazının, çizginin, resmin, dahası bütün bir sanatın derinleştirdiği, dönüştürdüğü, zenginleştirdiği, incelttiği, biçim verdiği, güzelleştirdiği hayat, hayatımız.

Umarım, her sayısını özenle ve titizlikle hazırladığımız *Türk Dili*’nde okuduğunuz, okuyacağınız şiirler, öyküler ve diğer yazılar maruz bırakıldığımız onca kötülüğe, nefret diline, umutsuzluğa karşı sizleri içinizdeki iyiye, güzele, doğruya, umuda, sevgi dilini bulmaya, bu dili çoğaltmaya daha çok yaklaştırır.

İnsan bir durabilse, yavaşlayabilse, kendisiyle kalabilse, bir dakika düşünebilse, inanıyorum dünya, dünyamız daha güzel olacak.

Şiir, öykü, yazı, resim bir yol olabilir mi durabilmek, yavaşlayabilmek, kendimize kalabilmek ve bir dakika düşünebilmek için? Denemeliyiz.

Ömer Aksay’ın, Hicabi Kırlangıç’ın, Erdal Çakır’ın, Mehmet Aycı’nın, İsmail Karakurt’un, Aslıhan Tüylüoğlu’nun ve adlarını anmadığım diğer şairlerin şiirleri bir başlangıç olabilir. İsmail Sert’in çizgisi, Betül Burnaz’ın resmi, Halime Toros’un, Handan Acar Yıldız’ın, İsmail Isparta’nın, Merve Koçak Kurt’un öyküleri de.

Bir şiir ve öykü şöleni oldu bu sayımız.

Ne güzel bir öykü bu, diyorum e-postama düşmüş öyküyü sabah serinliğinde okurken, ne güzel bir dağ esintisi! Onca kederin, melalin ve koygun hüznün arasından süzülüp geliyor. Artık hatırlayanı kalmadığından öyküsü bile yazılamayacak günlere yakılan ağıt gibi. Halime Toros’un öyküsü bu: *Haydar Haydar Haydar!* Bu dağdağalı hayatın içinde hangimiz hatırlarız ki öyküde yazılmasa, ‘*haydar*’ın ruha da esenlik veren bir rüzgâr olduğunu?

İnceleme, değerlendirme, deneme, eleştiri, günlük türlerinde yazılarıyla Âlim Kahraman, A. Cüneyt İssı, Dursun Ali Tökel, Mustafa Ruhi Şirin, Osman Fikri Sertkaya; Kitaplık ve Gündem bölümündeki tanıtma yazılarıyla Aziz Merhan, Ahmet Sezikli, Nail Tan bu sayımızı zenginleştiren diğer yazarlarımız.

Söyleşi bölümümüzün bu sayıdaki konuğu edebiyatımızın kıymetli isimlerinden Prof. Dr. Orhan Okay. *Türk Dili* olarak ikinci kez gerçekleştirdiğimiz bu kıymetli söyleşiden inanıyorum ki öğreneceklerimiz var.

Bizi bir adım daha ileriye götürecek yeni sayılarda buluşmak üzere iyi okumalar diliyorum.

Ali KARAÇALI